

Regner man, at de resterende ca. 750 Mill. Kr. — hvoraf det maa antages, at ca. 150 Mill. Kr. er Statsprioriteter og en meget væsentlig Del Familieprioriteter — fordeler sig efter Sikkerhed og efter Formuegrupper paa samme Maade som de 2 600 Mill. Kr., skulde Udgiften gaa ned til ca. 18 Mill. Kr. for hele Landet, hvortil kommer et Beløb — antagelig noget over $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. — for de Kreditforeningslaan, der rækker ud over Ejendomsskyldværdien. Hertil maa lægges et mindre Beløb for Landejendomme paa Købstædernes Markjorder; men det opvejes antagelig ved, at der til Gengæld fragaar en Del ikke-landbrugsmæssige Værdier paa Landejendomme. Beløbet maa dog antages at gaa noget ned, fordi en Del Laan i Kreditforeninger og Sparekasser i Forvejen forrentes med noget under 4 pCt., men store Beløb kan der næppe regnes med, fordi Sparekasselaanene i første Prioritet fortrinsvis findes paa de lavt behæftede Ejendomme, der ikke faar Del i Rentelettelsen. Dernæst vil der efterhaanden ved Ejerskifte foregaa en gradvis Reduktion af Beløbet, efter Salgsomsætningen i de sidste Aar antagelig med ca. 400 000 Kr. om Aaret.

Det Beløb, der kan ventes at indkomme fra Banker og Sparekasser m. m., (jfr. iøvrigt de som Bilag Nr. VI og Bilag Nr. VII aftrykte Skrivelser fra *Banktilsynet* og *Sparekassetilsynet*), maa anslaaes i Gennemsnit for de 5 Aar at ville indbringe det udkrævede Beløb, saaledes at Forslaget altsaa med en Rentelettelsesprocent af 1,3 finansielt skulde kunne hvile i sig selv. Efter de øjeblikkelige Forhold regnes der at ville indkomme gennem Bankerne ca. 7 Mill. Kr., gennem Sparekasserne ca. $10\frac{1}{2}$ Mill. Kr. og gennem Overformynderiet ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., ialt ca. 18 Mill. Kr.

Selv om man skønner, at der ved Indbetaling til Krisefonden af $\frac{1}{2}$ pCt. af Indlaan i de nævnte Pengeinstitutter m. v. kan tilvejebringes Midler, der er tilstrækkelige til at yde den foreslaaede Rentenedsættelse paa 1,3 pCt., saaledes at det Beløb, der eventuelt derudover skulde ydes fra Staten, i hvert Fald maa blive forholdsvis ringe, er dette bygget paa den Forudsætning, at Indskyderne ikke væsentlig reagerer overfor Indlaansrentens Nedsættelse. Skulde dette imidlertid ske, maa Midlerne skaffes ad anden Vej, d. v. s. gennem Staten, om da ikke Landbrugets Forrentningsevne øges i samme Grad. Hvis Landbrugets Rentabilitet svækkes yderligere, saa at Rentelettelsen maa sættes i Vejret, vil Staten blive nødsaget til at tilskyde større Beløb. Udgiften ved Rentenedsættelsen vil nemlig ved 2 pCt. stige til ca. 30 Mill. Kr., og man kan ikke vente, at Pengeinstitutterne ad den her anviste Vej vil kunne skaffe større Beløb tilveje. Men man maa dog samtidig fremhæve, at i samme Grad det gennem den almindelige økonomiske Politik lykkes at holde Landbrugets Omkostninger nede, eller omvendt Landbruget opnaar bedre Priser for sine Produkter, dels for den indenlandske, men naturligvis særlig for den udenlandske Afsætning, vil Forslaget kunne hvile i sig selv.

Idet Udvalget saaledes peger paa den Risiko, Staten løber, har det ikke ment ganske at kunne skyde de finansielle Spørgsmaal til Side, selvom Udvalget har opfattet sit Hverv saaledes, at disse Spørgsmaal afgjort kommer i anden Række. Man skal indskrænke sig til at fremsætte enkelte, mere i Almindelighed holdte Bemærkninger herom.

Udvalget skal først henlede Opmærksomheden paa den Konverteringsafgift, der ved Lov af 16. December 1933 er lagt paa andre Ejendomme end Landbrugsejendomme. Udvalget gaar ud fra, at en Gennemførelse af Loyforslaget vil aabne Mulighed for en almindelig serievis Konvertering gennem Kreditforeningsobligationernes Stigning til Pari. Dette maa paavirke alle Obligationers Kurs, saa at man kommer ind paa Konvertering af alle højere forrentede Obligationer, bl. a. Hypotekforeningsobligationer. Konverteringsafgiften, der alene gælder Kreditforeningslaans Konvertering, synes i denne Forbindelse lidet rationel, og det vilde være naturligt, om man gik til en mere gennemført Konverteringsafgift paa Byejeendomme. De Midler, der herigennem kunde indkomme, vil det imidlertid sikkert være ønskeligt at anvende til at skaffe Krisefonden, der vel